

A tiszta dallamok hangszere

A citera sokunk számára nagyon különös hangszer, amelyen rettenetesen nehéz lehet játszani, s amelynek tökéletes megszólaltatása külön tudomány. Az oroszlányi *Forgács Béla* bácsi azonban tagadja ezt. A citerával azóta foglalkozik, amióta az asztalt feléri. Még édesapjától tanulta meg használatát, s azóta mint szakvizsgázott zenész játszik, s oktat is. Fafaragó művészként is dolgozik. Citeráit maga készíti, s van egy saját maga által faragott citeraasztala is. Az oroszlányi művelődési központban találkoztunk vele.

– *Mióta foglalkozik zeneoktatással?*

– Amikor letettem a citerazenész, népdal- és nótáénekesi szakvizsgát döntöttem úgy, hogy másokat is megtanítok a hangszeren játszani. A művelődési ház igazgatójával sikerült megegyeznem, kaptunk egy termet, így minden szombaton itt oktatok. Két fiatal fiú, *Voják István* és *Szabó Gergő* jár hozzám, akik nagyon megszerették ezt a hangszert. Az indulás jól sikerült, annak ellenére, hogy több embert vártam. Bizom benne, hogy ha majd támogatást kapok a polgármesteri hivataltól – erre ígéreteim vannak –, még ennél is komolyabban tudok foglalkozni az oktatással, hiszen akkor ingyen tudnám tanítani a gyerekeket, s valószínűleg több érdeklődő jelentkezne. Még több gyereknek adhatnám tovább azt a tudást,

amit nekem is évek hosszú során sikerült csak megszereznem – mondta.

– *Őn szerint mi a megkapó ebben a hangszerben?*

– Az, hogy ennyire önálló, népi ihletésű remekmű. A dallamok tisztán csendülnek fel belőle. Amikor kijönnek az első hangok az ember ujjá alól, már nem tudja abbahagyni a játékot. A két kis tanítványom sem tudja már.

– *Hol szokott fellépni?*

– Mindenhol, ahova meghívják. Bárhelyiségekben, nótáesteken. Most hívtak meg a 4. számú óvodába egy karácsonyi fellépésre. Ott mutatom be a citeraasztalomat is.

– *A mester hogy látja a fiatalok játékát?*

– A két fiú nagyon sokat fej-

lődött az elmúlt hónapok alatt. Már eljutottunk odáig, hogy együtt tanuljuk a nótákat. Kétórás foglalkozás alatt két népdalt tudunk megtanulni. De ahogy megérezzük a citera igazi „ízét”, egyre többet tanulhatunk majd.

Időközben a próbára megérkezett Pisti, az egyik tanítvány.

– *Téged mi fogott meg ebben a hangszerben?*

– Tavaly karácsonyra kaptam citerát a papa testvérétől. Ahogy pengettem, nagyon megszerettem. De természetesen, amit megtanultam, azt Béla bácsinak köszönhetem. Szeretnék majd zeneiskolába is járni, hogy még jobban elsajátíthassam a citerázás művészetét.

– *eszel –*

Fotó: Haraszti